

ЩЕЛЕПНО-ЛИЦЬОВА ХІРУРГІЯ ТА СТОМАТОЛОГІЯ

УДК 616.314.17-008-002-06-089.843

ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ВІДДАЛЕНИХ ПРОЯВІВ ЗАПАЛЬНИХ УСКЛАДНЕНЬ В М'ЯКИХ ТКАНИНАХ ПАРОДОНТУ У ХВОРИХ В ПІСЛЯІМПЛАНТАЦІЙНОМУ ПЕРІОДІ

*А.М. Лихота, Р.Х. Камалов, К.В. Розова,
О.В. Горобець, О.М. Притула*

Українська військово-медична академія

*Центральна стоматологічна поліклініка Міністерства
оборони України*

*Інститут фізіології ім. О.О.Богомольця НАН України
Товариство з обмеженою відповідальністю U-impl*

Резюме. Досліджені рівні напруження кисню в м'яких тканинах пародонта та мікробної сенсибілізації організму пацієнтів у післяімплантацийному періоді для виявлення можливості їх використання в якості прогностичних показників розвитку запалення у віддалені періоди після проведеної операції. Запальні ускладнення у пізньому післяімплантацийному періоді виявляються у 7,46% прооперованих хворих. Показано, що розвиток запальних ускладнень визначається зниженням рівнів напруження кисню в м'яких тканинах пародонта та підвищеннем мікробної сенсибілізації організму до стрептококу. Отримані результати свідчать про можливість застосування вказаних методів для діагностики віддалених проявів запальних ускладнень в м'яких тканинах пародонта у хворих в післяімплантацийному періоді.

Ключові слова: м'які тканини пародонта, післяімплантацийний період, напруження кисню, мікробна сенсибілізація організму.

Вступ. На сьогодні усушення дефектів зубних рядів у разі часткової або повної відсутності зубів за допомогою різних конструкцій протезів, що спираються на імплантати, набуло неабиякої поширеності

і стало визнаватися як досить перспективний метод реабілітації стоматологічних хворих [1, 2, 6].

Водночас, стоматологічна імплантация супроводжується низкою ускладнень, що відокремлюються за двома основними видами – типові для післяопераційного терміну та характерні для періоду після установки протезів.

Проте у всіх випадках одним з провідних ускладнень виявляється відторгнення імплантату, яке виникає внаслідок запалення оточуючих тканин і пов'язане із прогресуванням остеорезорбтивних процесів у кістці щелепи (периімплантит). Встановлено, що найбільш поширеними чинниками периімплантиту є мікробна флора – «теорія нальоту» – «plaque» та порушення трофічних процесів у оточуючих м'яких тканинах [1-3, 6, 10, 11].

Нерациональна гігієна порожнини рота на різних етапах постімплантатійного періоду у таких хворих призводить до змін мікробного пейзажу в тканинах пародонта, що може посилити мікробну сенсибілізацію організму. З іншого боку, одним з сприяючих факторів в розвитку захворювань запальних ускладнень в ділянці імплантатії може стати будь-яке запальне вогнище в організмі [6, 10, 11].

На перебіг трофічних процесів суттєвий вплив справляють різні чинники, серед яких одне з чільних місць займає адекватне киснепостачання у ділянці новоутвореного кісткового регенерату щелепи [2, 5, 9]. Своєрідним інтегральним показником, що характеризує рівень окисно-відновних процесів, загальний стан обмінних процесів (трофіку та регенеративні властивості) тканин та їх функціональний стан в нормі і патології є напруження кисню (PO_2) в навколощелепних тканинах кістки [3, 5].

На даний час немає достатньої кількості даних як щодо вивчення змін PO_2 в тканинах пародонту, так і щодо змін мікробної сенсибілізації організму пацієнтів в постімплантатійному періоді, особливо у віддалені періоди процесів репараторної регенерації. Тому дослідження динаміки змін рівня мікробної сенсибілізації організму та напруження кисню в м'яких тканинах пародонту у віддалені строки післяімплантатійного періоду є нагальною необхідністю сучасної імплантології. Отримання таких даних дасть змогу прогнозувати та своєчасно попереджати розвиток запальних ускладнень у хворих в післяімплантатійному періоді.

Мета дослідження – дослідити рівні напруження кисню в м'яких тканинах пародонту та мікробної сенсибілізації організму пацієнтів в постімплантаційному періоді в якості прогностичних показників розвитку запалення у віддалені періоди після проведеної операції.

Матеріали та методи дослідження. В дослідження було включено 67 хворих віком від 18 до 52 років (з них: 45 чоловіків та 22 жінки) з дефектами зубів на нижній щелепі, якім була проведена імплантация титанових імплантатів системи-U-impl. Контролем слугували особи ($n=20$) відповідної вікової категорії, яким не проводилася імплантация. Контролем також були показники РО₂, виміряні на здоровій (неоперованій) стороні нижньої щелепи кожного пацієнта.

Усім особам застосовували загальноклінічні методи обстеження: збір анамнезу, огляд, рентгенографію щелеп (ортопантомограму), загальний аналіз крові, а також проводилося обстеження у лікаря-терапевта з метою виключення наявності загострення хронічних соматичних захворювань.

Із спеціальних методів обстеження нами був застосований метод полярографічного визначення напруження кисню в навколощелепних тканинах нижньої щелепи за допомогою полярографа LP-7 (Чехія) [3,7,8]. Всім хворим проводилося загальноприйнятє традиційне однотипне медикаментозне лікування, що включало профілактичну антибіотикотерапію, імунотерапію, гипосенсибілізуюче та симптоматичне лікування.

Оцінка мікробної сенсибілізації організму до стрептококу проводилася на основі постановки тесту показника пошкодження нейтрофілів крові за В.А. Фрадкіним [12]. Результати виражали індексом показника пошкодження нейтрофілів (ППН).

Всі виміри проводилися до операції імплантациї та через 3-6 місяців після операції.

Отримані результати проаналізовані за допомогою статистичного методу із застосуванням критерію t Ст'юдента. Результати вважали статистично достовірними при значеннях $p<0,05$.

Результати дослідження та їх обговорення. В ході проведених досліджень було встановлено, що запальні ускладнення у пізному післяімплантаційному періоді виявлялися у 7,46% хворих.

Розвиток запальних процесів не супроводжувався значними змінами лабораторних показників, що застосовуються сьогодні з метою тестування активності запальних процесів.

Через 3-6 місяців після проведеної імплантації у більшості пацієнтів (92,54 %) спостерігалася повна нормалізація рівнів РО₂ на прооперованій та симетрично здоровій стороні нижньої щелепи, що є свідченням відсутності ускладнень у переімплантатійній ділянці завдяки нормалізації трофічних процесів, обумовленій адекватним киснепостачанням в цій зоні (табл. 1). У хворих з ускладненим перебігом післяімплантатійного періоду визначені величини РО₂ були достовірно нижчими (в 1,8 рази на стороні імплантатії та у 1,4 рази на умовно здоровій стороні).

Таблиця 1

Рівні напруження кисню в м'яких тканинах пародонта у хворих в післяімплантатійному періоді, мм рт.ст., (M±m)

Групи обстежених	Сторона імплантатії	Симетрично здоровій стороні
Контрольна		42,5 ± 1,7
До імплантатії	43,0 ± 1,4	39,4 ± 2,1
3-6 міс після імплантатії - без ускладнень	46,1 ± 2,6	40,1 ± 2,5
3-6 міс після імплантатії - із запальними ускладненнями	24,6 ± 3,5* ^{**}	29,0 ± 2,1* ^{**}

Примітка: * – p<0,05 порівняно з контролем, ** – p<0,05 порівняно з групою без ускладнень

Проведене вивчення рівня мікробної сенсибілізації до стрептококка за величиною ППН, виявило, що перед операцією він достовірно не відрізнявся від визначеного у контрольній групі і становив в середньому 0,12±0,02. В період остеоінтеграції (3-6 місяців після імплантатії) у 92,54% обстежуваних пацієнтів величини показників пошкодження нейтрофілів дорівнювали характерному для здорових осіб. У 7,46 % хворих визначалося значне підвищення рівня досліджуваного показника – до 0,20±0,03, тобто в 1,7 рази. Оскільки у пацієнтів при обстеженні лікаря-терапевта не визначалося ускладнень загально соматичних захворювань та не було виявлено набутих гострих захворювань, можна констатувати, що в розвитку запальних ускладнень післяімплантатійного періоду приймають участь механізми сенсибілізації організму.

Треба підкреслити, що отримані результати свідчать про можливість використання методів визначення рівня мікробної сенсибілізації організму до стрептокока та рівня напруження кисню в м'яких тканинах пародонта у якості прогностичних тестів для діагностики віддалених проявів запальних ускладнень в м'яких тканинах пародонту у хворих в післяімплантаційному періоді.

Висновки

1. Запальні ускладнення у пізному післяімплантаційному періоді виявляються у 7,46% прооперованих хворих.

2. Розвиток запальних ускладнень у пізному післяімплантаційному періоді визначається зниженням рівнів напруження кисню в м'яких тканинах пародонта та підвищеннем рівня мікробної сенсибілізації організму до стрептокока.

3. Отримані результати свідчать про можливість використання методів визначення рівня мікробної сенсибілізації організму до стрептокока та рівня напруження кисню в м'яких тканинах пародонта у якості прогностичних тестів для діагностики віддалених проявів запальних ускладнень в м'яких тканинах пародонту у хворих в післяімплантаційному періоді.

Література

1. Ахмеров В. Д. Профілактика запальних ускладнень в плановій амбулаторній хірургії порожнини рота: Автореф. дис... канд. мед. наук – Полтава, 2005. – 18 с.

2. Белоклицкая Г.Ф. Применение хлоргексидин-содержащих препаратов в стоматологии (Обзор литературы) // Современная стоматология, 2001. – 25, № 1. – С. 15-18.

3. Березовский В.А. Напряжение кислорода в тканях животных и человека. – К.: Наукова думка, 1975. – 278 с.

4. Горобець О.В. Особливості хірургічного методу лікування хворих з переломами нижньої щелепи: Дис...канд.мед.наук. – Київ, 2000. – 232 с.

5. Логинова Н.К., Крылова О.В. Влияние жевательных нагрузок на напряжение кислорода в тканях пародонта // Стоматология. – 2001. – №1. – С.

6. Новицький В.Б. Обґрунтування вибору комплексу гігієнічних та остеотропних засобів при внутрішньо кістковій дентальній імплантації: Автореф. дис... канд. мед. наук. – К, 2008. – 19 с.

7. Полярографическое определение кислорода в биологических объектах. – К.: Наукова думка, 1974. – 291 с.

8. Прохончуков А.А., Логинова Н.К., Жижина Н.А. Функциональная диагностика в стоматологической практике. – М.: Медицина, 1980. – 271 с.

9. Розова Е.В., Гончар О.А., Подгаецкая О.Е., Маньковская И.Н. Реакция мягких тканей пародонта на острый иммобилизационный стресс // Вісник стоматології. – 2006. – № 2. – С. 15-18.

10. Тимофеев А.А. Руководство по челюстно-лицевой хирургии и хирургической стоматологии. – Киев. – 2004. – 1062 с.

11. Тимофеев А.А., Максимча С.В. Изучение микробной сенсибилизации у пострадавших с переломами нижней челюсти // Современная стоматология, 2005. – 29, № 1. – С. 107–108.

12. Фрадкин В.А. Диагностика аллергии реакциями нейтрофилов крови. – М.: Медицина. – 1985. – 175 с.

Summary. The levels of oxygen tension are studied in soft tissues of paradontium and microbial sensitization of organism of patients in a post-implantation period for the exposure of possibility of their use as prognostic indexes of development of inflammation in remote periods after the conducted operation. Inflammatory complications in a late post-implantation period come to light at 7,46% of the operated patients. It is shown that development of inflammatory complications is determined by the decrease of levels of oxygen tension in soft tissues of paradontium and increase of level of microbial sensitization of organism to the streptococcus. The got results testify to possibility of using of the indicated methods for diagnostics of remote displays of inflammatory complications in soft tissues of paradontium for patients in a post-implantation period.

Keywords: soft tissues of paradontium, post-implantation period, oxygen tension, microbial sensitization of organism.

Резюме. Изучены уровни напряжения кислорода в мягких тканях пародонта и микробной сенсибилизации организма пациентов в постимплантационном периоде для выявления возможности их использования в качестве прогностических показателей развития воспаления в отдаленные периоды после проведенной операции. Воспалительные осложнения в позднем постимплантационном периоде выявляются у 7,46% прооперированных больных. Показано, что развитие воспалительных осложнений определяется снижением уровней напряжения кислорода в мягких тканях пародонта и повышением уровня микробной сенсибилизации организма к стрептококку. Полученные результаты свидетельствуют о возможности использования указанных методов для диагностики отдаленных проявлений воспалительных осложнений в мягких тканях пародонта у больных в постимплантационном периоде.

Ключевые слова: мягкие ткани пародонта, постимплантационный период, напряжение кислорода, микробная сенсибилизация организма.